

Lidia Kosk* kilenc verse
Sohár Pál fordításában

A forrásnál (Spotkanie przy źródle)

*egy kis prüszkölő
forrásnál
találkoztam veled Maria
a vödröm
tele*

*később is
ha vízre szomjaztam
találkoztam veled Maria
a forrásra
ha küszködve
de rátaláltam*

*évek múltán
ha a vizet kívántam
a távolságot áthidaltam
ráleltem a benőtt ösvényre
a rejtett víz
szemére*

*a forrás
nem apadt el
ott találkozom újra veled Maria*

Jazz-zenét hallgatva (Słuchając jazzu)

*a gondolatok asztalánál
a káosz közepette is
megírom
az életet*

*szél fúj
felkapja az időt
felaprítja az eseményeket
hangjegyekre*

engem megőriz a hang

Virág a hajadban (Kwiat we włosach)

*városom –
ma oly szomorú
arcok
követik a torz
szándékok
tükörképeit*

*kislány –
májusi lány
a romantikus tavaszi erdőbe
találkára siettel
májusi szeretőddel
mily szép virágot
tűztél a hajadba*

*ő majd
visszakísér
a városba
nem mint nagyapáink
akiknek rejtőzködniük
kellett az erdőben
kőbe faragott arcukat
torz sors takarta*

*az idő pernyéje
szomorúsággal
árasztja el az utcákat*

*városom utcái –
újuljatok meg*

*kislány – milyen jól
áll a hajadba
tűzött virág*

Kíváncsian a világra (Ciekawa świata)

*ha enyém lesz a kiváltság
e világ csodáját
újra és újra
az almavirág
szirom-szempilláin
átszűrve látom*

*újra és újra
megízlelem*

*a történelemben
felfelé törekvők
zamatával átítatott
gyümölcsöt*

*újra és újra
kíváncsian
felkapaszkodom
a világ bércére
melyről azt hittem
eleget tudok*

Santa Cruz strandja

(Na plaży w Santa Cruz)

*kilép a part felett imbolygó
fa árnyékából
az apállyal együtt
elmerül az óceánban
színes sálja vitorla
kígyózik
hirtelen fellobog a láthatáron
hol a távolság ingatag
s a pillantás hatástalan
morajló habzó víz
a szoknya a testhez ragad
ő most már a hullám taraján nyargal
a partra visszatérve
vizes lába
megnedvesíti a homokot*

*a napsugár felissza
a nedvet a lábnyomokból
egyre több száraz homok
szítal a lábujjak között
s nemcsak nekem
szítal most a homok*

*elhozok belőle egy maréknyit
Santa Cruz távoli strandjáról*

Tudat

(Świadomość)

*a folyó hátán
suhan
ide-oda veti
dobálja az ár
hirtelen támadt
forgószél
lendíti
a parton átcsapó
örjögő vízáradatból
a tengerbe
teste
a só értelme lesz*

Lakásom ablakából (Z okna mojego mieszkania)

*a bérház felett
melynek ablakai
az enyémmel szemeztek
a hold megrekedt
a felhőkövek és -sziklák között
hiába kapaszkodott
konokul az égbe
én már meg is feledkeztem róla
örökre elhagytam
s azt is elfeledtem
lelkem többé nem énekel*

én lettem az ének

Letelepszik a szívben (W sercu zamieszka)

*gurul a kis zöld golyó
egyre tovább s tovább gurul
mint játéknyeremény
a totyogó gyerekekhez gördül
játsszik a zöld a zöldön
ujjbegyeket érint
áhítózó kezeiből
hamar tovafut*

*gurul tovább és tovább
a kacskaringós szalag
sötétbe merül*

*hajnalban életre kel
felszikkázik egy tizenéves
lányka copfján
sírva fut le egy asszony
vereségén*

*majd gurul tovább és tovább
boldogságban fénylik
megszürkül a búban
bölcse visszátér
megpihen
a kétségektől érdes
szívben*

*gurul a kis zöld golyó
tovább és tovább*

Mielőtt ember embert öl (Nim człowiek człowiekiem zamordował)

*vérvörös tócsák
a felhők gézkötéseiben
bontja szőke haját a nap
a fény
hatalmába vette repülőnket*

*majd hirtelen gyengült
elbújt az indigó felhők mögé
s az utolsó sugár
villanása után
a sötét csendes pillanata
a pillanatra hullt*

*átléptük az arannyal itatott
villogó hajnal küszöbét
szikrát vetett a nap
a folyékony fény
beszivárgott a repülő ablakán*

*az alkony és a napkelte
a föld körívén lecsúszott
álmotlan álmom
vörös és arany árnyalata
kezdődik egy újabb nap
mielőtt ember embert öl
emberekkel teli
repülőkkel épületekre
vadász*

* LIDIA KOSK lengyel költő. Tizenkét vers- és prózakötet szerzője. Munkáit több nyelvre lefordították. Az itt megjelent versösszeállítás a költő leánya, Danuta E. Kosk-Kosicka válogatása.